

28 Ιουλίου 2014

Κοινή Οργάνωση Αγοράς Ζάχαρης: Ελλάδα & Ευρώπη

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μετά την εφαρμογή της νέας Κοινής Οργάνωσης Αγοράς Ζάχαρης, οι εκτάσεις που καλλιεργούνταν στη χώρα μας υποχώρησαν σημαντικά και, από 400.000-450.000 στρέμματα που έφταναν κάθε χρόνο, μετά βίας έφτασαν τα 150.000 στρέμματα το 2009 (140.000 στρέμματα το 2008), τα 100.000 στρέμματα το 2010 και πολύ κάτω από τα 100.000 στρέμματα στις τελευταίες εσοδείες, με αποτέλεσμα να μην καλύπτεται η εθνική ποσόστωση σε ζάχαρη που έχει μείνει (158.000 τόνοι).

Η σημαντική αυτή μείωση των εκτάσεων προέκυψε ως αποτέλεσμα:

1. Της σημαντικής μείωσης των θεσμικών τιμών (τιμές παραγωγού) των τεύτλων.
2. Του υψηλού, μη ανταγωνιστικού κόστους παραγωγής της ζάχαρης στη χώρα μας σε σχέση με άλλες χώρες της ΕΕ (Γαλλία – Γερμανία – Βέλγιο – Ολλανδία κ.ά.).
3. Του κλεισίματος των δύο από τα πέντε εργοστάσια της EBZ και της μη μετατροπής τους όπως είχε εξαγγελθεί, σε εργοστάσια παραγωγής βιοκαυσίμων (βιοαιθανόλη).

Κατά τις καλλιεργητικές περιόδους που ακολούθησαν τη μεταρρύθμιση της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς Ζάχαρης (2006-2008) καταβλήθηκαν σημαντικές προσπάθειες για τη διατήρηση της καλλιεργούμενης έκτασης σε ικανοποιητικά επίπεδα, με μέτρα όπως η ένταξη της καλλιέργειας σε καθεστώς ολοκληρωμένης διαχείρισης, η παροχή κινήτρων από την EBZ προς τους παραγωγούς για τη συνέχιση της καλλιέργειας (φτηνότερα λιπάσματα, φτηνότερα φυτοφάρμακα κ.ο.κ.). Οι προσπάθειες αυτές ατόνησαν από το 2010 και μετά, αφού επικράτησαν απόψεις που αδιαφορούσαν για την τύχη της καλλιέργειας κι έτσι οι καλλιεργούμενες εκτάσεις συνεχώς μειώνονται.

Μετά υπάρχοντα δεδομένα, οι προοπτικές της καλλιέργειας των ζαχαρότευτλων στην Ελλάδα δεν είναι ευοίωνες και η καλλιέργεια ξαναγυρίζει στο καθεστώς αμφισβήτησης που σημάδεψε την είσοδό της στην ελληνική γεωργία, το 1960. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι η καλλιέργεια είναι καταδικασμένη σε μαρασμό. Η αναγέννησή της όμως απαιτεί ένα ολοκληρωμένο στρατηγικό σχέδιο. Γι' αυτό όμως θα επανέλθουμε με άλλο σημείωμα.

Στο πλαίσιο των συζητήσεων για τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική (2014-2020) –και το θεωρώ σημαντικό– έχει ήδη δοθεί παράταση στο καθεστώς ποσοτώσεων της ζάχαρης έως το 2017 (με την απόφαση του Συμβουλίου για τον «έλεγχο υγείας» το 2008 έληγε το 2015). Η χώρα μας έχει υποστηρίξει και παραπέρα παράταση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει προτείνει παράταση μέχρι το 2020, πρόταση που

δημιουργεί πιο ευνοϊκές προοπτικές για την αποδοχή του ελληνικού αιτήματος.